

ПЛАЧЕТЕ ЗА ПАСТИРИТЕ СИ

Дейвид Уилкерсън

9 Февруари 1987

Време е да плачем и ридаем за пастирите, които се грижат за Божието стадо. Плачете за пастирите, евангелизаторите, пророците и учителите, защото Бог ще изпрати страшни наказания над онези, които са станали зли, безчувствени и слепи. Благочестивите пастири плачат между портата и олтара за състоянието на църквата, но с покварените, които са така егонцентрични, ще се разправя Самия Бог.

Чуйте страшното пророчество на Еремия: „Горко на пастирите, които погубват и разпръсват овцете на паството Ми, заявява ГОСПОД. Затова, така казва ГОСПОД, Израилевият Бог, за пастирите, които пасат народа Ми: Вие разпръснахте овцете Ми и ги разпъдихте, и не ги посетихте! Ето, Аз ще ви посетя за злите ви дела, заявява ГОСПОД.” (Еремия 23:1-2)

Сърцето на Еремия беше разбито поради покварата, която той видя сред онези, призвани да водят Божия народ. Безсрамният грях и егоцентризъм сред служителите от онова време го съкруши, той трепереше като пиян от вино човек. Той извика: „За пророците: Сърцето ми е съкрушено вътре в мен, треперят всичките ми кости; като пиян съм и като човек, обладан от вино... поради ГОСПОДА и поради светите Му думи. Защото и пророк, и свещеник се оскверниха; дори в дома Си намерих нечестият им, заявява ГОСПОД.” (Еремия 23:9,11)

След това пророкът добави тези страшни думи: „от пророците на Ерусалим излезе осквернение по цялата земя.” (Еремия 23:15)

Върху земята беше паднало стряскащо проклятие, прелюбодейството беше навсякъде, божият народ беше тръгнал по лош път, беше пресъхнал духовно и беше депресиран. Но собствените му пастири не го съжалиха. Пастирите му бяха слепи за съда на Всемогъщия Бог, който се задаваше. Докато вражеските армии приближаваха портите му, слепите пастири проповядваха утешително послание за мир и просперитет. Бяха убедили народа, че добрите времена никога няма да свършат.

Еремия знаеше защо тези егоцентрични пастири, свещеници и пророци не проповядваха срещу греха и не предупреждаваха хората. Знаеше защо те лекуваха хората само повърхностно. Това беше така, защото самите те бяха вързани от същите грехове, те също живееха в лъжа.

Чуйте обвинението на Еремия срещу тях: „И в пророците на Ерусалим видях нещо отвратително - прелюбодействат и ходят в лъжа, и подкрепят ръцете на злодеите, така че никой не се връща от злото си. Те всички станаха за Мен като Содом и жителите му - като Гомора.” (Еремия 23:14)

Господната буря вече си беше отишла и Бог предупреди народа Си чрез светите пророци, че гнева Му няма да се отвърне, и че съда е неизбежен. Но Еремия не можеше да повярва какво проповядваха те. Тези пастири се изправяха пред народа, който ходеше в упорство, предаваше се на блудства и прелюбодеяние, живееше под проклятие и скоро щеше да падне под унищожителни наказания, а те лъжеха Божия народ, проповядвайки му послание за фалшива сигурност. „Постоянно казват на онези, които Ме презират: ГОСПОД говори: Ще имате мир! Казват на всеки, който ходи според упорството на сърцето си: Няма да ви сполети зло!” (Еремия 23:17)

Ако те бяха мъже на молитва – святи и отделени в Бог, ако Го бяха търсили с цялото си сърце, те биха чули далечната гръмотевица, биха знаели, че вече е определен съд, биха се събудили и биха били погълнати от желание да пробудят Божия народ. Бог каза: „Аз не съм изпратил пророците, а те се затичаха, не съм им говорил, а те пророкуваха. Но ако бяха стояли в съвета Ми, щяха да прогласяват думите Ми на народа Ми и да го връщат от злия му път и от злите му дела.” (Еремия 23:21-22)

Еремия прогърмя – „Не слушайте думите на пророците... Те ви правят нищожни, говорят видения от собственото си сърце, а не от устата на ГОСПОДА.” (Еремия 23:16). Той добави: „Те заемат посланието си от друг.” Също и: „И пророците са вятър и словото ГОСПОДНО не е в тях.” (Еремия 5:13)

Тези върнали се към греха пастири бяха толкова погълнати от собствените си сънища, подмениха измамата на собствените си сърца с огъня и помазанието на истинското Слово. Днес има много такива мечтатели и интриганти на амвоните – духовни лица, които ходят и казват: „Имам сън.” Бог каза: „Чух какво говорят пророците, които в Моето Име пророкуват лъжа и казват: Видях сън, видях сън... Пророк, който е видял сън, нека разкаже съня, и който има словото Ми, нека говори словото Ми в истина. Какво има плявата с житото? — заявява ГОСПОД. Не е ли словото Ми като огън... и като чук, който троши скала?” (Еремия 23:25-29)

Егоцентричните пастири причиняват отстъпничество.

Еремия нямаше съмнение защо Божия народ се беше върнал към греха. Божието слово дойде до него, казвайки: „Народът Ми беше като изгубени овце; пастирите им ги заблудиха да се скитат...” (Еремия 50:6)

Божият народ беше изпаднал в ступор, изгубен, скитащ се без посока. Те дори не знаеха колко са се отклонили от старите пътища. Те „...забравиха кошарата си.” (Еремия 50:6). Еремия каза: „забравиха кошарата си...” (Еремия 50:7). Това се отнася за демоничните сили на Сатана. Каква картина на състоянието на Божия дом днес! Множества овци се връщат към греха, загубили са се, а дори не го знаят. Силите на ада ги нападат, ограбват живота им, объркват децата им, внасят смут и разединение в дома и в брака им. Старомодните призови, когато хората плачеха в покаяние дори не са им познати. Те не са чували огнените послания от съкрушени пастири. Дори не са запознати със старите пътища.

Егоцентричните пастири са обвинени от Бог за отстъпничеството сред християните. „Пастирите им ги заблудиха... те ги накараха да се отклонят...” Абсолютно невъзможно е да избегнем това унищожително обвинение, защото е казано от Самия Бог.

Исая видя ужасна гледка сред Божия народ – демонични сили мародерстващи стадото, причиняващи опустошение. Нямаше стени, нямаше загрижени пастири, никой не каза: „Стига!” Сатана се разпореждаше. „Елате да ядете, всички вие, полски животни, всички горски животни!” (Исая 56:9). Пророкът просто описваше отвратителната ситуация сред Божиите хора. В цялата Библия, чрез зверовете са описани демоничните сили. Поглъщачът беше без съперници – ходещ, търсещ кого да унищожи. Защо? Защото пастирите бяха ослепели. Стражите сънуваха и преследваха собствените си алчни планове. Исая каза: „Стражите му са слепи, всички нямат знание. Всички са неми кучета, които не могат да лаят. Сънуват, лежат, обичат дрямката. А кучетата са лакоми, не знаят насищане. И те са овчари, които са неспособни да разсъждават, всички са се отбили в своя собствен път, всеки за изгодата си, всички до един.” (Исая 56:10-11)

Исая беше наскърбен, понеже Господния народ беше ограбван и отвеждан в робство от силите на врага. „...той е обран и ограбен народ, всички са уловени в дупки и скрити в тъмнични домове. Плячка са и няма спасител; обир са и никой не казва: Върни го!” (Исая 42:22)

Къде бяха пастирите? Къде бяха Божиите слуги, докато траеше ограбването? Те не помогнаха ни най-малко – препъваха се, глухи, безчувствени. „Кой е сляп, ако не служителят Ми, и глух като посланика, когото изпращам? Кой е сляп както предания, и сляп както служителя ГОСПОДЕН?” (Исая 42:19)

Еремия добави: „Онези, които пророкуват лъжливи сънища... те никак няма да са от полза на този народ...” (Еремия 23:32)

Езекил потвърди ужасната истина, че алчни, служещи на себе си пастири бяха причината за объркването и безпомощността на Божия народ. Той каза: „...И те се разпръснаха, защото нямаше пастир, и станаха храна на всичките полски зверове, и се разпръснаха. Моите овце се скитат по всички планини и по всеки висок хълм... и няма кой да ги потърси и да попита за тях. Затова, пастири, слушайте ГОСПОДНОТО слово! Жив съм Аз, заявява Господ БОГ — понеже стадото Ми стана плячка и овцете Ми станаха храна на всичките полски зверове, защото нямаше пастир и пастирите Ми не потърсиха овцете Ми, и пастирите пасяха себе си, а не пасяха овцете” (Езекил 34:5-8)

Така е и днес. Липсват истински и свети пастири, които да водят Божия народ към святост. Викът на гладния е: „Къде мога да намеря свят пастир да нахрани душата ми?” Онези, които имат благочестив пастир, трябва да бъдат благодарни.

Бог заповяда на Езекил да пророкува срещу пастирите на Израел. Какво жилещо послание предаде той на Божиите слуги само – „Горко на израилевите пастири, които пасат себе си! Не трябва ли пастирите да пасат стадото? Вие ядете тлъстината, обличате се с вълната и колите угоените, но не пасете стадата.” (Езекил 34:2-3)

Захария каза същото. Не само, че пастирите бяха слепи, заети със собствените си сънища, но дори не бяха там, когато имаха нужда от тях. Той заяви: „...хората се скитат като овце, окаяни са, защото няма пастир.“ (Захария 10:2)

Същият пророк се възмути от начина, по който пастирите търгуваха с Божия народ, затлъстяваха и просперираха като стрижеха овците. „Така казва ГОСПОД, моят Бог: Паси овците обречени на клане, чиито купувачи ги колят и не се мислят за виновни, а продавачите им казват: Благословен да е ГОСПОД, защото забогатях! — и пастирите им не ги жалят.“ (Захария 11:4-5)

Задава се ден на съд за фалшивите пастири.

Пророците бяха предсказали ден на неочакван съд върху пастирите и служителите, които бяха измамил Божия народ. Идва време, когато Бог няма да може вече да търпи алчността, егоцентричността, проповядването на лъжлив мир, арогантността на служителите, които окуражават упоритите, плътски християни в коравовратните им пътища. Бог ще се появи внезапно и ще предизвика голяма буря. „...голям ураган се надига...“ каза Еремия. (Еремия 25:32)

Според пророците, бързи и жестоки наказания ще сполетят служителите и делата им и ще се чуе ридание и плач, когато всичко започне да се срутва. „Ридайте, пастири и викайте и се валяйте в пепел, високопоставени на стадото; защото се изпълниха дните ви да бъдете заклани; и ще ви разпръсна и ще паднете като скъпоценен съд. И убежището ще се изгуби за пастирите и избавлението за високопоставените на стадото. Глас на вик от пастирите и вой от високопоставените на стадото, защото ГОСПОД опустошава пасбището им.“ (Еремия 25:34-36)

Ние сме достигнали до същата точка на Божието наказание върху пастирите и служителите. Не дявола ще събори измамливите, плиткци служители, а Бог! Бог ще спре източника им на пари, заемите ще се натрупат, ще дойдат проблеми от всички страни. Ще има притеснения отвътре и отвън, преследване, ужас и страх – всички те позволени от Бог, за да докара край на онези служители и пастири, които служат на плътта. Бог се е уморил от панаирно християнство, шоу, бизнес евангелие и евтини, унизителни кампании за събиране на пари – все в името на Исус. Бог каза: „Ще паднеш като избран съд...“ Това се отнася за скъпите, пищни, печеливши служения, признати за избрани съдове, а устремени към сгромолясане.

Захария също пророкува за Божия гняв срещу търгуващите пастири. Бог предупреди чрез него: „Гневът Ми пламна против пастирите...“ (Захария 10:3)

Бог ясно е дал да се разбере, че накрая ще отнеме амвона от пастирите и служителите, които изхранват себе си докато мамят стадото. „Така казва Господ БОГ: Ето, аз съм против пастирите и ще изискам овците Си от ръцете им, и ще направя да престанат да пасат овците, и пастирите няма вече да пасат себе си, защото ще спася овците Си от устата им и няма да им бъдат за храна.“ (Езекил 34:10)

Бог, чрез светите си пророци, обяви година на наказание върху злите пастири. Еремия говори за това определено за наказание време – „Защото и пророк, и свещеник се оскверниха; дори в дома Си намерих нечестието им, заявява ГОСПОД. Затова пътят им ще бъде за тях като хлъзгави места в тъмнина; ще бъдат блъснати и ще паднат на него, защото ще докарам зло върху тях, годината на наказанието им, заявява ГОСПОД.” (Еремия 23:11-12)

Пригответе се! Християните скоро ще бъдат бомбардирани, повече от всякога досега, с отчаяни и тъжни апели за пари, от служители, които са пред банкрут. Какви страшни апели, каква вина и натиск ще се задават от всички страни. Това ще бъде предсмъртния тропот на падащи служения под Божието наказание.

Нуждата от пастири според Божието сърце.

Има голяма нужда от святи, страхуващи се от Бог пастири, защото Божия народ е склонен да се върне към греха. Без помазани пастири, които да ги събудят и предизвикат, те непрестанно ще се връщат към света и злото.

От това може да ни заболи, но истината е, че Божия народ има склонност към света и идолопоклонството му от самото начало. Израел на Христос е точно толкова коравовратен, колкото и Израел на Моисей. Бог изведе Израел от Египет, за да Му бъде собственост. Той искаше отделени хора, които ще Го обичат и ще Му служат с копнеещо сърце. Той каза: „...вас носих на орлови криле и ви доведох при Себе Си... ще бъдете Мое собствено притежание... ще Ми бъдете царство от свещеници и свят народ.” (Изход 19:4-6)

Моисей познаваше склонността на сърцата им. Той им каза: „Защото сте коравовратен народ... От деня, когато излязохте от египетската земя, докато стигнахте на това място, вие сте били непокорни на ГОСПОДА. От деня, от който ви познавам, вие сте били непокорни на ГОСПОДА.” (Второзаконие 9:6,7,24)

Моисей добави: „Защото аз знам непокорството ти и коравия ти врат. Ето, докато аз все още съм жив с вас днес, вие бяхте непокорни на ГОСПОДА — а колко повече когато умра!” (Второзаконие 32:27). Също и: „Защото знам, че след смъртта ми вие съвсем ще се покварите и ще се отклоните от пътя, който ви заповядах; и злото ще ви постигне в последните дни, понеже ще вършите зло в очите на ГОСПОДА...” (Второзаконие 31:29)

Тези хора имаха като пастир най-смирения, най-посветения човек по онова време. Той говореше като Божий пророк и ходеше в славата Му. Но дори Моисей трябваше да ги предупреждава, придумва, съди и предизвиква да продължат с Бог. Дори при такова свято, благочестиво поучение, те се държаха за тайната си похот и идолопоклонството си. А Моисей знаеше нещо за природата на Божия народ, той знаеше, че след като веднъж страха от Бог е изгубен, след като гърмежа срещу греховете им престане, до един ще се върнат към греховете си и към старите си упорити пътища. И стана точно това, което пророкува Моисей.

Чуйте какво казва Бог за природата на децата Си. „Защо този народ... се отвръща с вечно отвръщане?“ (Еремия 8:5). „Народът Ми е замесен в отстъпление от Мен...“ (Осия 11:7). „Говорих ти в благоденствието ти; ти каза: Няма да слушам! Такъв беше пътят ти от младостта ти, че не слушаше гласа Ми.“ (Еремия 22:21)

Това непрестанно отпадане само старозаветен феномен ли е? Едва ли! В края на църковната епоха виждаме християни да произнасят съд над лаодикийската църква – отстъпническа, сляпа, покварена, без да го знае. Хвалещи се, упорити хора, които се гордеят, че имат много, но които всъщност карат Господ да повърне.

Павел предупреди новозаветната църква, че сред тях ще дойдат търгаши, учители, чиито бог е стомаха им, които ще поучават и проповядват за нечиста печалба.

Пастири идолопоклонници за обичащи идолите овце.

Онези, които откажат да оставят идолите си и не оставят настрана препъникамъните си, ще бъдат водени в измама от омърсени служители, които ще им дадат онова, което желаят.

Някои старейшини на Израел отидоха при Езекил, за да се допитат до Господ. Бог каза на пророка: „Тези мъже поставиха идолите си в сърцата си и сложиха препънката на беззаконието си пред лицата си; бива ли да се оставя да се допитват до Мен?“ (Езекил 14:3)

Бог всъщност каза: „Ще отговоря на идолопоклонниците и живеещите в разврат. Те са толкова отдадени на идолите си, толкова са се прирастили, толкова са хванати от тайния си грях, толкова много искат да ме следват докато се отдават на плътта си, че ще им дам учители, които да чешат сърбящите ги уши. Ще им изпратя пастири, които ще ги използват и ще злоупотребят с тях, те ще служат на идолопоклонството в сърцата си, ще ги затвърдят в него.“ „Всеки... който постави идолите си в сърцето си и сложи препънката на беззаконието си пред лицето си, и дойде при пророка, аз, ГОСПОД, ще му отговоря — на този, който идва с многото си идоли... И ако пророкът се подмами да проговори слово, аз, ГОСПОД, съм подмамил този пророк; и ще простра ръката Си против него и ще го изстребя от сред народа Си... И ще понесат беззаконието си — като беззаконието на онзи, който се допитва, ще бъде беззаконието на пророка“ (Езекил 14:4-10)

Ние слушаме музиката на дявола в Божия дом, защото младите я пожелаха, родителите им вече не се интересуват, пастирите им просто се предадоха и оставиха децата им да имат каквото пожелаят. Богатата, ояла се църква, се прирасти към лукса, и сега се въргаля в идолопоклонството на материализма, така че Бог отговаря на това идолопоклонство със сладкодумни учители, които им дават теологията да оправдаят всичко това.

Пастири според Божието сърце.

Докато Бог съди егоцентричните пастири, Той в същото време издига пастири според сърцето Си. Същите тези пророци, които предсказаха срутването на алчните, покварени пастири и служители, пророкуваха също и за издигането на святи и благочестиви пастири, които ще пасат стадото с праведност. Бог ще се сдобие със служители, които излизат от Сион

– святия Божий хълм. „Върнете се, синове отстъпници, заявява ГОСПОД, защото Аз съм ви Господар; и ще ви взема, един от град и двама от род, и ще ви въведа в Сион! И ще ви дам пастири по сърцето Си и те ще ви пасат със знание и разум.“ (Еремия 3:14-15)

Това започва с хората в събранията – един тук, друг там – гладен, буден остатък, който Той призовава. Бог каза: „И ще им дам сърце да Ме познават, че Аз съм ГОСПОД; и ще Ми бъдат народ и Аз ще им бъда Бог, защото ще се върнат при Мен с цялото си сърце.“ (Еремия 24:7)

Когато Божия народ изчисти живота и домовете си от всички идоли, и когато Святия Дух ги подбуди към святост и чистота, когато отчаяно огладнеят в сърцата си за истината и действителността, Бог ще им даде ново сърце. Те повече няма да бъдат доволни да стоят под лекомислени и глупави пастири. Те бързо ще различат истинските от фалшивите пастири. Ще бъдат заведени в кошарата на истински пастир, който ще храни гладните им души. Ще бъдат осъдени и ще обикнат това, защото то ще произведе у тях омраза към греха. Еремия пророкува: „В онези дни и в онова време, заявява ГОСПОД, ще дойдат израилевите синове, те и юдовите синове заедно с тях; ще вървят и ще плачат, и ще потърсят ГОСПОДА, своя Бог. Ще питат за Сион с лицата си насочени към него: Елате да се прилепим към ГОСПОДА във вечен завет, който няма да се забрави!“ (Еремия 50:4-5)

Бог каза: „И ще издигна над тях пастири, които ще ги пасат; и те няма вече да се плашат и няма да се страхуват, и няма да се губят, заявява ГОСПОД.“ (Еремия 23:4)

Бог е обещал да издигне в последните дни пастири със сърцето и характеристиките на Давид. „Затова Аз ще спася овците Си и няма вече да бъдат плячка; и ще съдя между овца и овца. И ще издигна над тях един пастир да ги пасе — слугата Ми Давид. Той ще ги пасе и той ще им бъде пастир.“ (Езекил 34:22-23)

Тук се говори за Христос – великият Пастир на всички избрани, но също и за онези пастири, чиито сърца са като това на Давид – покаяни, имащи страх от Бог и ревниви за светостта Му.

Какви славни обещания само ни е дал Бог за това, че ще бъдем нахранени и ще имаме пастири в тези последни дни. „Сам Аз ще паса овците Си и Аз ще ги успокоявам... Ще потърся изгубената и ще върна заблудената, и ще превържа ранената, и ще подкрепя болната...“ (Езекил 34:15-16)

„Той ще пасе стадото Си като овчар, ще събере агнетата със силата Си, ще ги носи в пазвата Си и ще води поляка дойните.“ (Исая 40:11)

„Защото Агнето, което е по средата на престола ще ги пасе и ще ги заведе при извори на водите на живота, и Бог ще избърше всяка сълза от очите им.“ (Откровение 7:17)

Заклучение.

Нека никой раздражителен, бунтовен, мразещ или презиращ проповедниците човек не се успокоява с това послание. Това, което написах, е посланието на пророците, но с дълбока и истинска любов и състрадание към всички боледуващи, угрижени служители. Това силно слово е поднесено с любов, като първо то прободне моето сърце. Бог няма да позволи недоволни християни да докоснат помазаниците Му, особено когато те са в пречистващия огън.

Бог е толкова търпелив, толкова нежен към всичките Си слуги. Истината е, че пастирите, които наистина са помазани и докоснати от Божията слава и огън, са пробили след много изпитания. Много от тях в едно определено време са били заблудени, егоистични, конкуриращи се, борещи се за признание или уважение, водени от глад за успех, хванати в земни мечти. Но Бог е видял нещо в тях, което е обикнал – покаяно, гладно сърце, копнеещо за по-дълбоките Божии неща. И онези, които са имали търпение с тях, които са се молили за тях, обичали са ги достатъчно, за да изчакат Бог да ги върне обратно при Себе Си, в замяна са били много благословени, защото сега са водени от пастир, който е излязъл от огньовете. Те вече имат Божий човек, под когото растат в Христос и са част от тялото, което е напълно свързано с Главата.

Плачете за пастирите! Плачете с любов, със скръб, но и с надежда! Бог днес има истински пастири, въпреки че са малко на брой и предимно непознати, които няма да направят компромис и които ще са загрижени за стадото, за да изложат греховете им и да ги призоват да се покаят. Молете се за пастира си – той е изпитван като никога досега. Молете се за всички евангелизатори и всички служители. Не трябва да следвате пастири, които са изгубили помазанието си, но не ги закачайте. Това е нещо, с което Бог ще се разправи лично.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1987 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Weep For Your Shepherds](#) / [Плачете за пастирите си](#)